

ARAMAK....!

Süryani dilinin, kültürünün ve edebiyatının solmayan gözde simalarından biri olan döneminin dahisi 13. yy bilginlerinden Barebroyo (Malatyalı Abulfarac) müthiş bir tesbitinde der ki;

"Kendi kendimizi zorla çalalım, alıkoyalım, içimize odaklanalım ki, yüreğimizde saklı cennetimizi keşfedelim. Yani orada Allah'ımızı görelim..."

Bebekler, ağlamakla bir şeyler ister. Annesini bulunca, rahatlar.. Ruhun da aradığı tek şey kendi sahibidir. Rabbidir. Ve O insanın içindedir. Onu bulmadan kalp doymaz.. Arama devam eder... devam eder.. !

Amaç bu yörüngede kalabilmektir. Hayattaki her şey bu yörüngeye ulaşmanın / ulaşabilmenin bir aracıdır.

Onun için ünlü teolog / düşünür / yazar / felsefeci / olan Aziz Auguistin (354-430) şöyle yazmaktadır:

“Ruhlarımız Allah'ı yüceltmek ve O’nda huzur bulmak için yaratılmıştır. Ve yaratılan her bir insanın yüreğinde bir boşluk bulunmaktadır. Allah'a yönelip O’nda huzur bulmadıkça, insan içindeki bu boşluğu başka hiçbir şeyle dolduramaz ve başka hiçbir şeyde kalıcı bir tatminkârlık bulamaz.”

Yusuf Beğtaş